

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 876/2022
01.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Алексе Алексића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Јагодини К 325/16 (стари број К 306/14) од 09.12.2021. године и Кв 7/22 од 26.01.2022. године, у седници већа одржаној дана 01.09.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Алексе Алексића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Јагодини К 325/16 (стари број К 306/14) од 09.12.2021. године и Кв 7/22 од 26.01.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Јагодини К 325/16 (стари број К 306/14) од 09.12.2021. године одбијен је као неоснован захтев окривљеног АА, поднет преко браниоца адвоката Алексе Алексића, за накнаду трошкова кривичног поступка у износу од 221.875,14 динара, а који поступак је у односу на окривљеног окончан правноснажним решењем Основног суда у Јагодини К 306/14 од 29.01. 2015. године.

Решењем Основног суда у Јагодини Кв 7/22 од 26.01.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Алекса Алексић због повреде одредаба кривичног поступка из члана 485. став 1. тачка 4) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења укине и предмет врати Основном суду у Јагодини на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1.

ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

У захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног истиче да је у кривичном поступку који је вођен против окривљеног АА, Основни суд у Јагодини дана 29.01.2015. године, донео решење о обустави кривичног поступка К 306/14, у ком решењу је пропустио да одреди да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда. Услед наведеног пропуста суда, према наводима браниоца, окривљеном је доношењем побијаних решења ускраћено право да му се исплате трошкови кривичног поступка које је имао. На тај начин је, по ставу браниоца, повређен материјални закон и одредбе кривичног поступка.

Према одредби члана 262. став 2. ЗКП, одређена је обавеза суда да у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучи ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП прописано је да када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тач. 1) до 6) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Одредбом члана 465. став 1. ЗКП прописано је да против решења органа поступка донесених у првом степену, странке, бранилац и лица чија су права повређена могу изјавити жалбу увек када у овом законнику није изричито одређено да жалба није дозвољена.

Из списка предмета произилази да је решењем Основног суда у Јагодини К 306/14 од 29.01.2015 обустављен кривични поступак против окривљеног АА због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. Кривичног законика, услед одустанка јавног тужиоца од кривичног гоњења окривљеног, у ком решењу није одлучено о трошковима кривичног поступка, а против тог решења ни окривљени, ни његов бранилац нису изјавили жалбу другостепеном суду.

Подношењем захтева за накнаду трошкова након протекла шест година од правноснажности решења, није могуће изменити правноснажну судску одлуку која представља правни основ за обрачун висине трошкова кривичног поступка, како су то правилно првостепени и другостепени суд оценили, па Врховни касациони суд упућује на разлоге из другостепеног решења.

У односу на решење о обустави кривичног поступка у коме није одлучено о трошковима кривичног поступка, окривљени и његов бранилац нису користили право жалбе, што је био разлог за одбијање захтева браниоца за накнаду трошкова.

Врховни касациони суд је нашао да је захтев за заштиту законитости, којим се указује на повреду одредбе члана 485. став 4. ЗКП неоснован, јер поступањем суда није повређена одредба члана 441. став 4. ЗКП.

У конкретној ситуацији се не ради о примени законске одредбе члана 262. став 1. и 2. ЗКП, јер захтев за накнаду трошкова није одбачен као неблаговремен већ је одбијен као неоснован, обзиром на чињеницу да суд није имао могућности да одлучује о висини трошкова изнетих у захтеву за њихову накнаду, када није било правног основа за то, јер суд није донео одлуку о трошковима поступка, а окривљени и његов бранилац нису користили право жалбе, па је решење суда без одлуке о трошковима кривичног поступка, постало правноснажно.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Биљана Синановић,с.р.